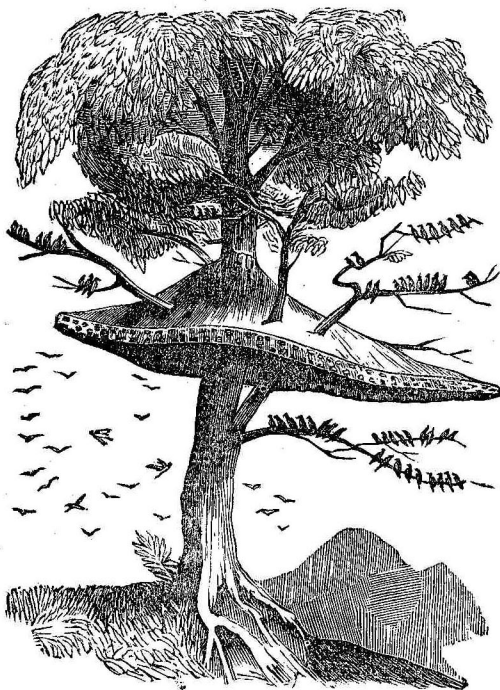

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ

Ἐνθυμοῦ τί ἦσουν πρὶν γεννηθῆς; — Οὐδέν. Τί μετὰ πολλοὺς χρόνους ἀφοῦ ἐγεννήθης; — Ἀδυναμία. Τί ἐφ' ὅλης σου τῆς ζωῆς; — Μέγας ἀμαρτωλός. Τί ὡς πρὸς ὅλας σου τὰς ὑπεροχάς; — Χρεώστης μόνον εἰς τὸν Θεόν, εἰς τοὺς γονεῖς σου, εἰς τὴν γῆν, εἰς ὅλα τὰ κτίσματα. Πλὴν, ἵσθαι εἴθαι ὡφελίμον ν' ἀκολουθήσωμεν τῶν Πλατωνιστῶν τὴν μέθοδον, οἷτινες ἀνάγουν ὅλα τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ αἷτινα, τὰ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, εἰς τὰ ἐπὶ ταῦτα κεφάλαια:

- 1) Τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα εἶναι ἐλαφρόν.
- 2) Τὸ σῶμά του εἶναι κτηνῶδες καὶ φιλάσθενον.
- 3) Εἰς μὲν τὴν μαυρίαν καὶ πλάνην αὐτοῦ εἶναι σταθερός, ἄστατος δὲ εἰς τὰ χρηστά ἔθη καὶ τοὺς καλοὺς σκοποὺς του.
- 4) Οἱ κόποι του εἶναι μάταιοι, περιπεπλεγμένοι καὶ ἀτελεύτητοι.
- 5) Ἡ τύχη του εἶναι μεταβλητή, ἀλλὰ σπανίως εὐάρεστος, καὶ τελεία οὐδέποτε.
- 6) Ἡ φρόνησίς του δὲν ἔρχεται πλὴν ὅταν ᾔναι εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀποθάνῃ, ἀφοῦ δηλαδὴ δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ τὴν μεταχειρισθῇ.
- 7) Ὁ θάνατός του εἶναι βέβαιος, ἔτοιμος πάντοτε εἰς τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδέποτε πολὺ μακράν.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνάκις μελετῶντες, θέλωμεν πληροφορηθῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε τῆς ταπεινοφροσύνης λογικώτερον, οὐδὲ τῆς ὑπερηφανίας ἀνοητότερον.

ΑΙ ΦΩΛΕΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ.

Ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν εἶναι μεγάλη καὶ μᾶς παρέχει ἰσχυρὰν ἀπόδειξιν τῆς

πανσοφίας καὶ ἀγαθότητος τοῦ Οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς εἰς συντήρησιν τῶν πλασμάτων του καὶ διακόνισιν τῶν διαφορῶν εἰδῶν τῶν ζώων.

Ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Πλάστης ἐνεφύτευσεν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀέρος τὸ λεγόμενον ἐνστικτον, ἥγουν εἰδός τι νοήσεως ἀφορώσης τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γένους των ὑπὸ τούτου δὲ δδηγούμενα τὰ πτηνὰ κατασκευάζουν τὰς φωλεάς των οὕτω πως καὶ εἰς τοιαῦτα μέρη, ὥς νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τοῦ φύχους, τῆς βροχῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐχθροῦ τὰ ὠὰ καὶ κατόπιν τοὺς νεοσσούς των. Οὕτω π. χ. εἰς χώρας ὅπου ὑπάρχουσι πίθηκοι, ἡ σκίουροι, ἡ ὄφεις, οἷτινες δύνανται νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ καταστρέψωσι τὰς φωλεάς τῶν πτηνῶν μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ Πάνσοφος δημιουργὸς ἐδίδαξε τὰ πτηνὰ τῶν χωρῶν ἐκείνων νὰ κατασκευάζωσι τὰς φωλεάς των εἰς τὰ λεπτότατα κλωνάρια τῶν ἀπομεμαρυσμένων κλάδων, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐχθροὶ των νὰ τὰς φθάνωσιν.

Οἱ φοινικόπτεροι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς ἔλη, ὅπου τὰ νερά λιμνάζουν, κάμνουν τὰς φωλεάς των ἐκ πηλοῦ ἐν εἶδει κώνου, πολὺ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους (ὅπως ἄλλοτε θὰ δεῖξωμεν) καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν των ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ των καὶ τὰ κλωσσοῦν.

Ἄλλα πτηνὰ κάμνουν τὰς φωλεάς των ἐν εἶδει κοφινίου, ἄλλα ὡς ποτήρια ἀνεστραμμένα, κ.τ.λ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ φωλεάν, ἣ μᾶλλον ἄθροισμα φωλεῶν, εἰδους τινὸς πτηνοῦ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἰνδίας καλουμένου *Δημοκράτου*. Τὸ πτηνὸν τοῦτο καλεῖται οὕτω, διότι ζῇ κατὰ κοπάδια ὑπὸ κυβέρνησιν δημοκρατικὴν! Κατασκευάζει δὲ λίαν ἐπιτηδεύως, ὥς φαίνεται ἐκ τῆς εἰκονογραφίας, διὰ λεπτῶν κλώνων εἰδός τι οὐμβρέλας ἢ σκιάδος, πληροῦν τὰ μεταξὺ διαστήματα διὰ πηλοῦ, ὅπως προφύλαξῃ τὰ ὠὰ αὐτὴν ἀπὸ τῆς βροχῆς ὑπὸ τὰ ἄκρα δὲ τῆς σκιάδος ταύτης κτίζει τὰς φωλεάς τε μετὰ μεγάλῃς συμμετρίας καὶ τέχνης.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.

α Ἡ Μαρία λέγει, μήτερ, ὅτι εἶναι βεβαία, ὅτι καί ποιοι; θὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν γειτονίαν των, διότι ἤκουσε σκύλον τινὰ νὰ οὐρλίζεται χθὲς τὴν νύκτα, — εἶπεν ἡ Ἐλένη εἰς τὴν μητέρα της.

— Πτωχὸς σκύλος! — παρατήρησεν ἡ μήτηρ, — ἴσως ἐπαίνα, ἣ ἐπασχεν ἄλλο τι ἐλπίζω, ὅτι θὰ κατέπαυσεν ἤδη τὴν πεινάν του μὲ κἀνὲν κόκκαλον, τὸ ὁποῖον εὔρεν ἐρριμμένον εἰς τὸν δρόμον.

— Ναί, προσεβήκεν ἡ Ἐλένη, — ἀλλ' ἡ καὶ

μένη ή Ειρήνη είναι δυστυχής ἔνεκα τούτου, διότι ή μητήρ της είναι ασθενής και φοβεῖται μήπως αποθά- νη, ἀφοῦ μάλιστα και αὐτή ή ιδία ἤκουσε τήν θύραν νά κάμνη παραξενόν τινα κρότον και ὅτι ἐφόρει μαυ- ρον φόρεμα!

— Δέν ἀμφισβάλλω, ὅτι ή ἀνησυχία της δια τήν μητέρα της θά τήν ἔκαμεν ν' ἀκλύστη και νά ὄνειρευ- θῇ παραξένα και ἀλλόκοτα πράγματα, ἀλλά καθ' ὅσον ἐγὼ ἡμπόρεσα νά κρίνω ἀπό τήν κατάστασιν τῆς μη- τρός της, τήν ὁποίαν εἶδον χθές, αὐτή γρήγορα θά ἀναλάβῃ και τά ὄνειρα και οἱ ἤχοι και τά κακά ση- μεῖα θά ἀποδειχθοῦν ἐσφαλμένα.

Τά τοιαῦτα, τέκνον μου, δέν ἔπρεπε νά πιστεύουν φω- τισμένοι ἄνθρωποι και μάλιστα Χριστιανοί, ἀφοῦ γνωρί- ζουν, ὅτι οἱ κυβερνῶντες ὅλα τά ἐγκόσμια και οὐράνια εἶναι ὁ Θεός και εἰς αὐτόν και οὐχί εἰς σκύλους και κήρακας, και ὄνειρα και πινακίδας (ὡμοπλάτας) πρέπει νά ἀ- ποβλέπωμεν. Ταῦτα μεταχειρίζοντο και εἰς ταῦτα ἐπίστευον και πιστεύουσιν οἱ ἔθνηκοί, οἱ εἰδωλολάτραι. οἱ ὁποῖοι δέν γνωρίζουν τόν ἀληθῆ Θεόν· ἀλλ' οἱ Χριστιανοί μέ τήν Γραφήν ἀνά χεῖρας ἀμαρτάνουν μεγάλως προσέχοντες εἰς ἡμέρας, ἀποφράδας και εἰς σημεῖα ἡ ὄνειράτα

ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Τό ὠρολόγιον κτυπᾷ 17,160 φορές τήν ὥραν 411, 840 φορές τήν ἡμέραν· και 150,424,560 φορές τόν χρόνον, ἡ τὰς 365 ἡμέρας και 6 ὥρας.

Κάποτε τά ὠρολόγια, ἐάν τις τά προσέχη, δουλεύ- ουν 100 ἔτη. Ὅσα διαρκοῦν τοσούτον, κτυποῦν εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπάρξεώς των 15,042,456,000 φο- ράς. Δέν εἶναι παράδοξον ὅτι ἀπό τὸ πολλὸν κτύπημα δέν κατασυντρίβονται εἰς τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τοῦ καιροῦ;

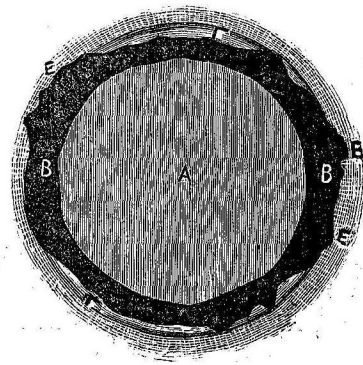
Τό ὠρολόγιον εἶναι καμωμένον ἀπὸ σκληρὸν μέταλ- λον. Ἄλλ' ἐγὼ ἐξεύρω νά σέ εἶπω περὶ μηχανῆς τι- νός, ή ὁποία εἶναι καμωμένη ἀπὸ κατ' ὄχι τόσοσιν σκληρόν, ὅσον ὁ χαλύψ ή ὁ χαλκός· δέν εἶναι πολλὸ σκληρότερον παρὰ ή σὰρξ τοῦ βραχιόνός σου. Μ' ὅ- λον τοῦτο, κτυπᾷ ὑπὲρ τὰς 5,000 φορές τήν ὥραν· 120,000 φορές τήν ἡμέραν και 43,830,000 φορές τόν χρόνον. Φαντάζεται ἴσως ὁ μικρός μας ἀναγνώστης ὅτι ἐπειδὴ ή μηχανή αὕτη εἶναι μαλακωτέρα τῆς ἄλλης, παλαιώνει και ταχύτερα. Ἄλλ' ὄχι, δέν παλαιώνει. Ἐ- νίστε, ἀν και σπανίως, διαρκεῖ 100 ἔτη· εἰς τιαύτην δὲ περίστασιν, κτυπᾷ 4,383,000,000 φορές!

Ἀκόμη ἓνα λόγον ἔχω νά σέ εἶπω. Τήν μικράν ταύτην μηχανήν ἔχεις και σὺ ἐπάνω σου. Μή τήν ζητήσης εἰς τὸ πουγγίον σου, διότι δέν εἶν' ἐκεῖ. Εἴ-

ναι μέσα εἰς τὸ σῶμά σου· ἐμπορεῖς νά αἰσθανθῆς αὐ- τήν νά κτυπᾷ· εἶναι ή καρδιά σου! Ἀφιέρωσε τήν εἰς τὸν Θεόν, ὥστε όταν παύσῃ νά κτυπᾷ σὺ νά εὐ- ρεθῇς ἐν τῷ οὐρανῷ.

ΑΜΕΤΡΟΛΟΓΙΑ.

Δύο τινές συνεταξείδευαν. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἦτο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἷτινες, πάντοτε βλέ- ποντες τὰ πράγματα μέ μικροσκοπίον, τὰ φαντάζον- ται ὅλα γιγαντιαῖα. « Ἄκουσε τί λέγουν· ή Εὐρώ- πη, ὡς και ή Ἀφρική, ἔχει ἀμύπολλα τέρατα, » Ὁ ἀμετρολόγος, νομίσας τοῦτο εὐκαιρον περὶ τὰς νά με- ταχειρισθῇ τὰς υπερβολάς τε, « Εἶδα, — λέγει, « λάχα- νον μεγαλειότερον παρὰ οἰκίαν! — « Καὶ ἐγὼ, » ἀπε- κρίθη ὁ ἄλλος. « εἶδα χύτρον ἴσην μέ ἐκκλησίαν. » « Λοιπὸν, » τὸν λέγει ὁ ἄλλος· « ή τιαύτη χύ- τρο εἴκειναι διὰ νά ἐψηθῇ μέσα τὸ λάχανόν σου! » ΒΑΜΒΑΣ.

Η ΓΗ ΜΑΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ τήν γῆν ἐπὶ τῆς ὁποίας κατοικοῦμεν. Τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς ἔχον εἰς τὸ κέντρον τὸ Γράμμα Α κατέχεται ἀπὸ ὕλης δια- πύρους, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς βευστήν κατάστασιν. Τὰ γράμματα Β Β παριστάνουν τὸ μέρος τὸ στερεὸν τῆς γῆς· τὸ μέρος τοῦτο, ὡς φαίνεται, εἶναι τόσοσιν λεπτόν, ὥστε ἔχει τήν αὐτὴν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, τὸ διάπυρον, τήν ὁποίαν ὁ φλοιὸς ἐνός μεγάλου πορτο- καλίου ἔχει πρὸς τὸν καρπὸν. Τὰ γράμματα Γ, Γ, τοὺς ὠκεανούς και τὰς θαλάσσας· ὅσα μέρη δέν καλύ- πτονται ὑπὸ τῶν ὕδάτων, τὰς ἡπείρους και ἐν γένει τήν ἡγρὰν, και τὰ Ε, Ε, τήν ἀτμοσφαῖραν.

Τὸ διάπυρον μέρος, ὡς βλέπουν οἱ μικροὶ ἀναγνώ- σται, εἶναι τὸ μέγιστον· ἡμεῖς δὲ ἐπικαθήμεθα ἐπὶ